

A. Audhild Solbergová

Válka proti superkrávám

Přeložila Aneta Grossová

215 s., váz., 259 Kč
ISBN 978-80-7491-603-8

Vychází 17. března 2016

Být jiný není žádná sranda. Anne Bea o tom ví svoje.

- Nejlepší norská kniha pro děti roku 2014: pro *Válku proti superkrávám* hlasovalo 10 000 norských dětí, což autorce zajistilo cenu za nejlepší dětskou knihu norského knihkupeckého řetězce ARK
- Cena Barnas bokpris 2015: o vítězi rozhodli žáci pátých, šestých a sedmých tříd
- norský bestseller: druhé místo v prodejnosti dětských knih před Vánoci 2014
- prodaná práva: ČR, Švédsko, Dánsko, Německo, Francie, Nizozemsko, Ukrajina
- 25 000 prodaných knih v Norsku

O autorce

A. Audhild Solbergová (nar. 1975) je norská nakladatelská redaktorka, korektorka a recenzentka. Její prvotina *Válka proti superkrávám* (2014) se krátce po vydání stala bestsellerem. V srpnu 2015 vyšlo v Norsku její pokračování *Superbitchene driter seg ut* (Superkrávy si dělají blázný). Práva k vydání prvního dílu se prodala do sedmi zemí.

Obálku v tiskové kvalitě a ukázkou z knihy
Válka proti superkrávám najdete zde:

<http://nakladatelstvi.hostbrno.cz/nakladatelstvi/1189>

PDF kompletního textu knihy pro novináře k dispozici
na vyžádání ihned.

Anotace

Seznamte se s Anne Beou – je jí dvanáct, umí skvěle počítat, má vynikající smysl pro humor. A zároveň je ze všech sedmáků skoro nejmíň oblíbená. Albínka s bílými vlasy, bledou pletí a špatným zrakem mezi ostatní zkrátka nezapadá. Nejenže v jednom kuse vráží do lavic, na chodbě musí snášet pohrdavé pohledy svých spolužáků a nemá sebemenší šanci, že si jí někdy všimne Magnus. Navíc si ji dva týdny před nejdůležitější podzimní událostí ve škole vezmou na mušku nejnamyšlenější holky ze třídy. Kdyby neměla kamaráda Nilse, její život by byl absolutně nesnesitelný.

Anne Beu i Nilse si určitě zamilujete. Superkrávy Theu, Ronju a Širin začnete svorně nesnášet. Budete se smát i brečet zároveň. Zaručeně. A rozhodně, rozhodně budete fandit Magnusově kapele Fak Jastin i tajemným Dark Horse. Soubor talentů začíná!

Více o knize očima hlavní hrdinky

Všechno to začalo s Theou, královnou všech královen v celém vesmíru, která se mnou chodí do třídy. Před třemi týdny oznámila, že se stala novou hlavní zpěvačkou v nejmoc cool skupině ve škole Fak Jastin, se kterou se přihlásili do školní soutěže Soubor talentů.

I přes svůj špatný zrak jsem viděla, jak se má vlastní hrůza zračí v Nilsově tváři.

Dobře, Thea je hezká a oblíbená a nestydí se před publikem. A čím je to publikum větší, tím se cítí líp, zvláště když se mi vysmívá, což dělá asi tak desetkrát denně. Jednu věc ovšem nemá – talent. Thea zpívá jako šílený šimpanz, který trpí silným průjmem. Ne, nedělám si srandu, stávaly jsme vedle sebe ve sboru na základní škole. Její hlas by probudil i mrtvého.

A jako jsem si přála vidět její fiasko na jevišti, stejně tak jsem se nemohla ubránit tomu, že mi bylo líto Magnuse. Hraje ve Fak Jastin na bicí a já ho mám celkem ráda.

No vlastně, hodně ráda.

Fajn, jsem do něj totálně zamilovaná, je to jasné?

Tohle všechno o mně ví jedině Nils. Je to můj nejlepší kamarád na celém světě. Vlastně, mám-li být upřímná, je to můj jediný kamarád. Možná vám už došlo, že nejsem ta nejmoc cool osoba ve škole. Co to, že bych slyšela vaše překvapení?

Jsem prostě podivín.

Jinak to popsat nedokážu.

Jsem úplně světlá albínka s věčně přimhouřenýma očima, nosím tónované brýle a moje pleť i vlasy jsou bílé jako list papíru. Ve škole mi říkají Ta Albínka. Nebo mimoň, pošahanej lúznr a hnuska, která nikdy neměla přítele. Vyberte si. Je mi to vcelku jedno.

A já tuhle holku, jak mě vidí ostatní, nenávidím. Přála bych si mít dlouhé hnědé vlasy, být krásná a oblíbená jako Thea. Přála bych si, aby se na mě ostatní podívali a viděli mě, Anne Beu.

Přála bych si, aby si mě všiml Magnus.

Ohlasy z recenzí

Výborně napsané, skvěla načasované. Solbergová přesně ví, kde příběh přikrášlit a kde přidat na tempu. Píše vtipně a dávkuje děj tak šikovně, že se od knihy nemůžete odtrhnout. Zkrátka se musíte dozvědět, jak to skončí.

Dagbladet

Výborná zábava! Solbergová nechává Anne Beu, aby si ze všeho dělala legraci, popisuje zábavné situace i podivné lidi. Tuhle knihu je radost číst.

Barnebokkrittikk.no

*Solbergová píše vtipně, děj má spád, postavy jsou skvěle napsané...
Knihu prostě jen tak neodložíte.*

Dagsavisen

Rozhovor s autorkou: „Chce to odvalu být sám sebou“

Autorky norského bestselleru *Válka proti superkrávám* A. Audhild Solbergové jsme se zeptali, jaká reakce na knihu ji dojala, jestli se někdy cítila jako hlavní hrdinka Anne Bea a co v dětství ráda četla.

Jak byste popsala svoji knihu jednou větou?

Válka proti superkrávám je pohodový román o přátelství, lásce a nalezení vnitřní síly v okamžicích, kdy se vám chce všechno vzdát.

Pro koho jste knihu psala?

Knihu jsem psala pro dívky a chlapce ve věku od devíti do třinácti let. Hlavním postavám v knize je dvanáct, ale děti rády čtou o vrstevnících o něco starších, než jsou ony samy.

Cítila jste se někdy v dětství podobně jako Anne Bea?

Ve škole jsem naštěstí šikanu nikdy nezažila. Přesto se většina z nás během dospívání cítila být jiná nebo opomíjená. Ano, určitě jsem se tak cítila, a to i přesto, že jsem měla dobré kamarády. Tlak okolí je v tomto věku velmi silný a pro dítě je důležité zapadat. Chce to odvalu být sám sebou.

Jak na knihu reagují dětská čtenářka? Mluvíte s nimi osobně? Jaká reakce vás nejvíc překvapila?

Poté co kniha v Norsku vyšla, setkala jsem se se stovkami dětí. Jezdím do škol a knihoven a pravidelně s nimi o knize mluvím. Dostávám také spoustu dopisů od fanoušků a jejich reakce jsou vždy inspirativní. Musím říct, že nejvíc se mě dotkly reakce od dětí, které se mi plaše přiznaly, že v Anne Bee poznávají sebe samy. Když je slyším mluvit o naději, že ostatní čtenáři pochopí, jak je to hrozné být šikanovaný, a pak toho nechají, vhnání mi to slzy do očí.

Čím si vysvětlujete velký úspěch knihy?

Od dětí vím, že se jim na knize líbí její humor a také fakt, že Anne Bea se rozhodne svým tyrankám pomstít. „Sladká pomsta“ je u dětí velmi oblíbená, stejně jako vzlety a pády teenagerů. Rády čtou o tom, jaké je to být zamilovaný, chodit do školy, vycházet se zoufalými rodiči a učiteli. Psaní knihy vyprávěné z pohledu dvanáctileté dívky mě stálo značné úsilí, v podstatě jde o její deník. Věřím, že právě to přispělo k úspěchu knihy. Děti mají pocit, že příběh je opravdový.

Studovala jste nějak blíže problematiku albinismu? Proč jste se rozhodla dát hlavní hrdince takový hendikep?

Chtěla jsem, aby byla trochu jiná. Už si přesně nevzpomínám, proč jsem si vybrala albinismus. Nejspíš mě ovlivnilo moje dětství. Vyrůstala jsem v malé vesničce v jižním Norsku, kde několik albínů žilo, takže jsem o nich už něco věděla.

Jakou knihu jste měla jako dítě nejraději?

Moje absolutně nejoblíbenější kniha byla *Anna ze Zeleného domu* od Lucy M. Montgomeryové, příběh jedenáctileté kanadské dívky, sirotka, kterou adoptují dva starší sourozenci. Humor, vtip, jazyk, Annina jiskřivá osobnost a fakt, že měla zrzavé vlasy a pihy stejně jako já – to vše způsobilo, že jsem tu knihu nesmírně milovala!

Co by měla mít dobrá dětská kniha?

Zásadní je silný příběh, který musí být dobře poskládaný a uvěřitelný. Myslím, že spisovatel by se měl vyvarovat rychlých a jednoduchých zkratek, jako jsou klišé, příliš mnoho akčních scén a povrchní postavy, které nepůsobí opravdově. Vždycky jsem měla ráda autory, kteří se s obtížnými a vážnými věcmi vyrovnávají s humorem. Ve svém psaní se snažím o totéž. Chci děti rozesmát i rozplakat, chci, aby viděly svět z jiné perspektivy, což jim pomůže rozvíjet jejich empatii.

Můžete prosím českým čtenářům poslat nějaký vzkaz?

„Čteme, abychom se ujistili, že nejsme sami,“ říká C. S. Lewis, slavný autor *Letopisů Narnie*, a já pevně věřím, že to je případ většiny z nás. Čtení je způsob, jak se spojit sám se sebou i s ostatními. Můžeme se cítit méně osamělí a zároveň nám to umožní rozšířit si obzory. Nezáleží na tom, zda pocházíte z Norska nebo z Česka: zamilovat se, najít opravdové přátele, snažit se bojovat s pocitem opomíjení – to jsou univerzální zkušenosti, které se týkají dětí na celém světě. Doufám, že čeští čtenáři se po přečtení *Války proti superkrávkám* budou cítit méně sami.

